

af Samfundet under et. Men vil man til at løse Spørgsmaalet, vil man gøre et virkelig positivt Skridt i Retning af at faa noget ført igennem, tror jeg, man først maa løse Spørgsmaalet om Ansvarlighedskravet, og at man maa tage først disse særlige farlige Virksomheder for sig. Thi da er der banet Vej for en virkelig Understøttelseslovgivning. Derfor er det muligt, at vi, som arbejde paa at faa Spørgsmaalet løst her, staa nærmere ved at udrette noget ogsaa for Landarbejderen, som der tales saa meget om i disse Dage, end de Herrer, som endnu ville sammenknytte Ansvarlighedslovgivningen og Understøttelseslovgivningen til en Sag, skønt de vide, at disse Spørgsmaal ikke lade sig løse under et. Det vide de af Erfaring. Vi ere nemlig ikke uerfarne længere her i Tinget angaaende Spørgsmaalet om Ulykkesforsikring og angaaende en Lovgivning som den, der her foreligger. Vi have haft de Spørgsmaal fremme adskillige Gange, og naar der for nogle Øjeblikke siden af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds blev talt stærkt om, hvad Landstinget vilde, og om, hvorledes Landstinget er stillet, og om, at Landstinget i 1889—90 havde vist, at det vilde gaa meget vidt i Retning af social-reformatorisk Lovgivning, er der al mulig Grund til her i samme Aandedræt at spørge det ærede Medlem om: Hvad har da Folketinget villet? I 1890—91 stod vi her med det Lovforslag, der saa ofte har været omtalt, og da var det ærede Medlem i Spidsen for et Flertal og kunde have gennemført det Lovforslag, han i Dag priser i saa høje Toner og priser Landstinget for. Hvorfor gjorde det ærede Medlem ikke det? Det ærede Medlems Parti havde Flertal sammen med Højre og var saaledes i Stand til at sætte de Ting igennem, som de virkelig ville fremme. Naar de desuagtet ikke gjorde det med hint Lovforslag og nu bagefter rose det i saa høje Toner, ligger det nær at tro, at de Herrer ikke have villet lovgive paa det Omraade. Men naar de Herrer ikke have villet have nogen Lovgivning paa dette Omraade, ser det endnu mærkeligere ud, at de i disse Dage saa stærkt bekæmpe dette Lovforslag og ønske, at Understøttelseslovgivningen skal knyttes sammen med det. Vi have Erfaringer fra tidligere Lejligheder, og vi have ikke mindst Erfaring for, hvad der lader sig løse, naar vi se hen til, hvad der skete her i 1891. Jeg skal ikke komme ind paa hele dette Lovforslags Bygning, som vi havde fremme den Gang, men efter de Udtalelser, der ere komne frem,

nu sidst fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, maa man jo næsten tro, at dette Lovforslag fra 1890 bliver stillet som Ændringsforslag til dette Lovforslags 2den Behandling. Sker det, bliver der rig Lejlighed til at tage Principperne fra den Gang frem. Det skal da vise sig, at mod det Lovforslag er der fuldt saa vel begrundede Anker at anføre som de, der anføres mod dette. Lovforslaget fra 1890 tog jo langt fra alle med, det udelukkede en Mængde Mennesker her i Landet fra Erstatning i Anledning af Ulykkestilfælde, det udelukkede en stor Del af Haandværket derfra, det satte i særlig Grad Skel mellem Arbejderne, fordi de delte Arbejderne i bemidlede og ubemidlede, det satte Skel til mange Sider og fordelte Byrden uretfærdigt. Saaledes kunde man blive ved at rette begrundede Anker mod hint Lovforslag, men jeg skal ikke gøre det i dette Øjeblik. Dersom det bliver stillet som Ændringsforslag, bliver der jo rig Lejlighed dertil.

Der er jo i øvrigt fremkommet adskillige Indvendinger mod dette Lovforslag. Saaledes sagde det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Leth-Espenseu) forleden Dag, at jeg havde udtalt, at jeg vidste godt, der vilde komme adskillige Indvendinger, men det brød jeg mig ikke om. Jeg synes, man maa være daarlig stillet, naar man ikke har Raad til at citere sine Modstandere rigtigt. Jeg tror i det hele, at Sandheden kan give os alle nok baade fra den ene og fra den anden Side, og derfor mener jeg, det vilde have været fuldt saa korrekt, om det ærede Medlem havde citeret rigtigt. Det, jeg sagde, var, at der kunde komme flere Indvendinger frem mod Lovforslaget, „og jeg bryder mig heller ikke saa særlig derom, naar de ikke ere af anden Art end dem, jeg her har nævnt“. Se, det gør dog en Forskel. Jeg havde nemlig forleden Dag imødegaaet nogle af de Indvendinger, som havde været fremme mod Lovforslaget, og som jeg mente hvilede paa Misforstaaelser. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds beskæftigede sig ellers særlig med, hvorledes det vilde gaa Partierne, som vedtog dette Lovforslag. Han beskæftigede sig med Forholdene ude i Valgkredsene, hvorledes man vilde staa derude, og i den Anledning tog det ærede Medlem et Bibelord frem, som lød saaledes: „Hvo som tykkes at staa, se vel til, at han ikke falder“. Det er et godt Bibelord, og jeg er vis paa, at naar det ærede Medlem gennemgaar Valgkredsene her i Landet og